

چکیده پایان نامه به شماره: ۳۰۴۱۶، دکتری عمومی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی: ۱۴۰۳-۱۴۰۴

نگارنده: علی هراسانی

عنوان پایان نامه: اثر لیورگل بر باروری برون تنی متعاقب القای کلستانز تجربی در موش های صحرایی نر بالغ

چکیده:

کلستانز، یک عارضه چندوجهی ناشی از عدم تعادل بین تولید و ترشح صفرا، در بسیاری از بیماری ها رخ می دهد و می تواند به آسیب های بیشتر منجر شود. هدف این مطالعه بررسی تأثیر لیورگل بر باروری *in vitro* پس از القای کلستانز تجربی در موش های نر بالغ بود. بیست موش نر بالغ با سن و وزن مشابه به طور تصادفی به چهار گروه تقسیم شدند. گروه ۱ شامل پنج موش سالم بود که به عنوان کنترل تا پایان مطالعه بدون درمان نگهداری شدند. در گروه ۲ (شم)، لاپاراتومی و دستکاری مجرای صفراوی بدون لیگاتور انجام شد. در گروه ۳ (کلستانز تجربی)، دو لیگاتور با فاصله چند میلی متری در مجرای صفراوی مشترک قرار گرفت و بخش بین لیگاتورها بریده شد. در گروه ۴ (کلستانز تجربی + لیورگل)، پس از القای کلستانز، موش ها به مدت چهار هفته با لیورگل (۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم به صورت خوراکی) درمان شدند. ارزیابی ها بر اساس یکپارچگی DNA اسپرم، کیفیت کروماتین اسپرم، شاخص تراتوزوپرمی، توانایی باروری *in vitro* اسپرم اپیدیدیم و توسعه جنینی *in vitro* انجام شد. یافته های نرخ باروری و رشد جنینی در گروه های تجربی مختلف نشان داد که مصرف خوراکی لیورگل به طور معناداری میانگین باروری اسپرم اپیدیدیم و نرخ بلاستوسیت زایی را پس از القای کلستانز تجربی در موش های نر بالغ بهبود بخشید. مقایسه نتایج ارزیابی پارامترهای اسپرم در گروه های تجربی مختلف نشان داد که مصرف خوراکی لیورگل موجب کاهش معنادار میانگین تعداد اسپرم های اپیدیدیم با DNA آسیب دیده و کروماتین هسته نابالغ، شاخص های تراتوزوپرمی و ناهنجاری های اسپرم پس از القای کلستانز تجربی در گروه ۴ شد. ($P < 0.05$) در نتیجه، تجویز لیورگل به طور معنادار نرخ باروری و توسعه جنینی را در موش های دارای کلستانز القا شده بهبود بخشید و همچنین پارامترهای کیفیت اسپرم از جمله یکپارچگی DNA و بلوغ کروماتین را به طور قابل توجهی افزایش داد.

واژه های کلیدی: کلستانز، لیورگل، موش صحرایی، باروری